

[Krog Hansen.]

havn i øjeblikket, at den er rigtig i København, men den vil være forkert i Odense, Ålborg og Århus; det er i hvert fald ikke særlig konsekvent.

Man har sagt fra de delegationer, som har besøgt udvalget, at man ønskede at se, hvad der egentlig skulle ske her i Københavnsområdet, og vi i socialistisk folkeparti er enige med dem; vi fandt, at man måtte have en ensartet struktur for disse store byområder.

Jeg nævnede, at der var to ting, som var skyld i utilfredsheden, og den anden ting, kan man sige, er koncentreret i de ændringsforslag, som vi har stillet.

Hvad er det, man vil opnå med de forslag, som er kommet fra regeringen, som ikke kan opnås på anden måde? Ja, man vil opnå, at man virkelig får mulighed for planlægning, og det er rigtigt, at den opnås igennem de forslag, som regeringen har fremsat. Man vil opnå, at man skaber bæredygtige kommuner, og det er også rigtigt, at det opnås igennem det forslag, som er stillet af regeringen. Ligeledes den økonomiske udligning. Men hvad med folkestyret, hvad med kontakten ud til borgerne, kontakten mellem borgerne og de byrådsvalgte, som er uhyre vigtig efter min formening, hvis det er meningen, at det kommunale selvstyre skal bestå og måske oven i købet udbygges? Det er ikke med i regeringens forslag, tværtimod.

Ser man derimod på de ændringsforslag, som vi har stillet fra socialistisk folkeparti, så opnår man de tre første ting, foruden at vi opnår, at kontakten ud til borgerne bibeholdes og måske oven i købet forstærkes.

Hvis man tror, at disse store mastodontkommuner virkelig arbejder effektivt, så kan jeg nævne det eksempel, som jeg så i TV en aften, hvor fru Edel Saunte var i krydsild. Hun blev spurgt om talrige ting, hvorfor de og de problemer ikke var løst. Hver eneste gang sagde hun: det skyldes, at det ligger i den kommission, det skyldes, at det ligger i det udvalg; der var hver eneste gang en forklaring på, hvorfor disse problemer ikke var løst. Jeg kunne tænke mig at spørge medlemmerne: hvad tror man, der var sket, hvis det f. eks. havde været i Nørresundby, borgmesteren havde været i fjernsynet og sagt, at grunden til, at problemet ikke er løst, er, at det ligger i 27 forskellige udvalg

og kommissioner? Jeg er i hvert fald overbevist om, at så var den pågældende borgmester ikke blevet genvalgt, når vi skulle have valg næste gang. Men det er altså den måde, det foregår på i de store bysamfund. Hele maskineriet sættes i gang, og når først maskinen kører, er den faktisk umulig at stoppe, og vé den, som får fingrene i klemme i hele dette maskineri.

Prøver vi at se nøjere på de ændringsforslag, som vi har stillet fra SFs side, og som ordførerne har været meget venlige over for, så vil man opdage, at den planlægning, som er uhyre vigtig, den opnås igennem vore forslag. Det må være rigtigt, at man i en forsamling har mulighed for at lave byplaner for et integreret område, som Odense, Ålborg og Århus jo er. Det må være muligt, at man laver fælles saneringsplaner, gade- og vejplaner, trafikplaner, laver planer for gas-, el- og vandforsyningen, og det var det, man skulle lave i storbyrådet. Efter min formening ville man kunne gøre det bedre end ved at få et storbyråd, som skulle tage sig af alle problemer, uden at man fik disse distriktsråd, som vi har foreslået. Det betyder nemlig, at hvis man får disse store områder, så kan man ikke nøjes med på byrådsmøderne at drøfte disse ting, som er uhyre vigtige: byplaner, saneringsplaner osv., så er man nødt til også at tage sig af de små ting, som vi måske synes er små, men som for den enkelte borger er uhyre store: den knækkede flise ude på fortovet, lampen, der er gået ud, udstykning af kolonihaver, og hvad der nu kan nævnes. Det er ting, som vi også skal have tid til at tage os af; vi, der sidder ude i byråd, og det vil man ikke få i disse storbyråd. Hvis man endelig tager sig af disse småting, så får man i hvert fald ikke tid til at beskæftige sig med de store linjer i planlægningen, og det var det, der var meningen med det.

Disse små ting, som nogle synes er små og andre synes er store, var det altså meningen at distriktsrådene skulle tage sig af; udformningen af skoler; udformningen af legepladser, børnehaver, interne byggesager og andet kunne nævnes.

Derudover kommer der selve kontakten ud til borgerne, som vi finder er uhyre vigtig for at styrke hele folkestyret. Vi ville ved en sådan opbygning få 100 byrådsmedlemmer i stedet for de 25, og det vil sige, at den